

Czas wychodzi codziennie (wyjąwszy niedziele i dni świąteczne).
Numer pojedynczy w Krakowie kosztuje 10 centów w. a.

Prenumerata wynosi:

Miejscowa w Krakowie	rocznie zhr. 20 ct. — kwartalnie zhr. 5 ct. — miesięcznie zhr. 2 ct. —	
We Lwowie w Agencji „CZASU“	„ 24 „ „ 6 „ „ 2 „ 25	
Pocztą w państwie austriackim	„ 24 „ „ 6 „ „ 2 „ 25	
do ciałch Niemiec	tal. 16 sgr. 20	tal. 4 sgr. 5
do Francji i Anglii	frank. 108	frank. 27
do Belgii, Włoch i Szwajcaryi	„ 80	„ 20

Listy z pieniędzmi prenumeracyjnymi i na ogłoszenia (inseraty) przesyłane być winny franco do Administracji „CZASU“ w Krakowie, przy ulicy Różanej pod l. 413. — Listy reklamacyjne niezapłacone wane nie ulegają frankowaniu. — Listów niefrankowanych nie przyjmuje się.
Reklama nadesłana Redakcyi nie zwraca się i bywają niszczone.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

W KRAKOWIE: Biuro Administracji „CZASU“ przy ulicy Różanej, w domu pod l. 413; Księgarnia pp. S. A. Kryzjanowskiego w Ryńku głównym, J. Włdyta przy ulicy Grodzkiej, handel M. Dworskiego w kamienicy księcia Jabłonowskiego, w handlach F. Wieruchowskiego i Z. J. Wywiakowskiego w Ryńku głównym, tudzież wszystkie urzędy pocztowe austriackie. — OGŁOSZENIA (inseraty) wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą: za miejsce wiersza drobnego (petit) za jednorazowe umieszczenie 8 centów, za następne po 5 cent., oraz za opłatą należytości stemplowej po 30 cent. od każdorazowego ogłoszenia. Wyplata w Krakowie. Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują: we LWOWIE w Agencji „CZASU“ p. Antoni Piątkowski, przy placu Katedralnym pod l. 31. W WIEDNIU p. A. Oppelk, Wollzeile 29 i w Pradze Ferdinands-Strasse Nr. 38. Na FRANCYJĘ i ANGLIJĘ w Paryżu Wny pułkownik Winc. Raczowski, Faubourg Poissoniere Nr. 33. — Zaś tylko ogłoszenia: w Wiedniu Wallischgasse Nr. 10, w Hamburgu, Frankfurcie n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei (Szwajcaryi) i Wrocławiu pp. Hansenstein i Vogler; w Wiedniu F. Lob, Wollzeile Nr. 2; i R. Mosse, Seilerstätte Nr. 2; w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze p. Rudolf Mosse; w Frankfurcie u. M. p. G. L. Dabbe et Comp.

Przedpłata na „CZAS“

od d. 1 Stycznia 1874 r.

W Krakowie:

rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie,	zhr. 20 — zhr. 10 — zhr. 5 — zhr. 2.
Z przesyłką pocztową w państwie austriackim:	
rocznie, półrocznie, kwartalnie, miesięcznie,	zhr. 24 — zhr. 12 — zhr. 6 — zhr. 3. 25.

Prenumeratę przyjmują:

w Wiedniu: A. Oppelk, Wollzeile 29; — w Paryżu (na Francję, Belgię i Anglię) pułkownik Winc. Raczowski, Faubourg Poissoniere 33, wreszcie wszystkie urzędy pocztowe w kraju i za granicą.

Uprasza się o wcześnie zamawianie i wyraźne wypisanie nazwiska i miejsca odbioru, albo nadesłanie danej opłaty drukowanej z adresem.

Prenumerata liczy się od każdego pierwszego dnia miesiąca.

Prenumeratę najdogodniej przesyłać przez kasę pocztową.

Cena „Czasu“ za granicą ogłoszona jest w tytule każdego numeru.

Kraków 7 stycznia.

Nie jest w naszym zwyczaju stawiać kandydatury na posady urzędowe, lecz wybór członka Rady szkolnej krajowej przez Radę miasta Krakowa nie jest nominacją, ustawa bowiem przyznawała prawo wyborcze naszemu miastu aby mieć reprezentanta w składzie naczelnej instytucji edukacyjnej w kraju. Przeto jak przy każdym wyborach publicystyka ma tu wszelką kompetencję do powzięcia inicjatywy. Wstrzymał się z nią dotąd, mimo, że liczne kazały już imiona kandydatów, pragnęliśmy bowiem oprzeć się na zdaniu ludzi fachowych, którzy stojąc na czele zakładów naukowych w naszym mieście, najlepiej znają niedostatki dzisiejszego kierownictwa. Dochozi nas z zebrania poufnego, gdzie roztrząsano kwalifikacje kandydatów, że postanowiono poprzeć wybór Dra Zygmuntę Węglewskiego b. profesora szkoły głównej warszawskiej, obecnie profesora filologii na uniwersytecie lwowskim.

Zaprzeczyc się nie da, że dotychczasowy kierunek Rady szkolnej nie usprawiedliwił nadziei, jakie w tej instytucji zakładano, ani nie sprostał ważnemu swemu zadaniu. Mimo zaprowadzenia języka polskiego w szkołach, niemamy jeszcze edukacji narodowej w wyższym znaczeniu tego słowa. Niezdołano wskrzesić tradycji Krzemienia, Wilna i Warszawy i natrafić na ten tor, jakim komisja edukacyjna czteroletniego sejmu, kuratorya wileńska, a wreszcie rządy margareb Wielopolskiego w tak krótkim czasie umiały zastosować do charakteru narodowego, ducha języka i usposobień młodzieży, wzory obce i wymagałości pedagogiczne i naukowe. Podobnie jak w kwestii autonomicznej wyszliśmy z systemu biurokratycznego a nie doszli dotąd do nowego, opartego na samorządzie; podobnie i w sprawach oświaty i szkół zmieniliśmy tylko formę ale nie treść. Niedostateczność teraźniejszego systemu rodzi to samo niebezpieczeństwo, jakie się świeżo objawiło w kwestii samorządu, gdy szkoły galicyjskie pod zarząd Rady krajowej nie dotrzymują kroku wychowaniu publicznemu w innych prowincjach i za granicą, aby się nie podniosły znów głosy z żądaniem powrotu do dawnego stanu.

Instynkt ogółu, w którym odbija się najczęściej prawdziwa potrzeba społeczna, domaga się dziś powszechnie szerzenia oświaty. I rzeczywiście słowo temu słuszenie należy się pierwsze miejsce w programie prac narodowych, lecz korzyść oświaty nie mierzy się ilością ale jakością. Aby ze szkoły zrobić nie tylko, że się tak wyrażymy, urząd do udzielania nauki, ale instytucję, co obok domu rodzicielskiego pierwsze zajmuje miejsce w wychowaniu przyszłego pokolenia, potrzeba do kierownictwa postawić na czele instytucji, która byłaby czemś więcej niż biurokratycznym urzędem, któraby stała na wysokości potrzeb cywilizacyjnych naszego społeczeństwa, któraby odpowiedzieć mogła warunkom postępu naukowego w świecie.

Nie odpowiednie rezultata dotychczasowe ustawy edukacyjnej spowodowały już kilkakrotnie sejm do podjęcia jej reformy. Wszelako zmiana paragrafów ustawy szkolnej nie zmieniła ducha Rady szkolnej, a zależność ustawodawcza sejmu od zasadniczych ustaw państwa, utrudnia możliwość radykalnej poprawy. Natomiast wiele zawisło od praktyki i od składu tej instytucji.

Odpowiedzialność Rady miasta Krakowa przy ponownym wyborze członka Rady szkolnej, jest tem większą, że Kraków wyżyty z innych prerogatyw stolicy, stał się ogniskiem życia naukowego, że na instytucję jakiej posiada w swych murach, zwrócone oczy wszystkich pro-

wincji, że miasto poczuwając się też do tego obowiązku przodowania na polu naukowym i cywilizacyjnym, pomnaża z rokiem każdym swoje zakłady szkolne. Byłoby też to dziwną sprzecznością i smutnym świadectwem dla reprezentacji miasta, gdyby z wyboru Rady miejskiej niewyszło imię poważne, mające za sobą i praktykę i zasługę naukową, gdyby Kraków niedostarczył siły wypróbowanej w zawodzie nauczycielskim, i zdolnej do zapewnienia tych braków specjalnych wiadomości, jakie tak często w rozporządzeniach Rady szkolnej dają się dostrzegać.

Byłoby to także małomiejską śmiesznością, gdybyśmy koniecznie krakowianina chcieli wysłać. Niebrak powag naukowych i zdolności pedagogicznych w Krakowie, któreby mogły korzystać i zaszczytne w Radzie szkolnej zajęć miejsce, lecz mężowie ci właśnie dla swych zdolności, mają stanowiska i obowiązki na miejscu, których porzucenie niemożna, bez uszczerbku dla miasta, bez uszczerbku dla swych osobistych obowiązków. Niska płaca członka Rady szkolnej czyni ją przystępną tylko bardzo niezawisłym lub też posiadającym inną posadę we Lwowie.

Wiadomo, jak niebezpieczna jest kumulacja posad, gdy one się nie schodzą w jednym kierunku. Członek Rady szkolnej, który musiałby szukać na innym polu zarobku, musiałby tamsamem zaniedbywać obowiązki swego urzędu, wymagające ustawicznego kształcenia się. Natomiast nikt lepiej nad profesora uniwersytetu niemożna z ciągłej praktyki ocenić stanu szkół średnich, które mu dostarczają nowych uczniów. Połączenie tych dwóch obowiązków nie jest kumulacją, ale uzupełnieniem. Ze wszelkich stron podnoszą się skargi na brak filologa w Radzie szkolnej i dziwaczne w skutkach tego przepisy naukowe. Wyborem Dra Węglewskiego Kraków zaradziłby temu niedostatkowi. Dodajmy jeszcze, że za wyborem tym okrom kompetencji naukowej i osobistych zalet kandydata, przemawia także i ta okoliczność, że Dr Węglewski byłby zupełnie nowym żywiołem z innego ogniska, gdzie choroba biurokratyzmu niesparaliżowała ducha organicznego a prowincjonalizmu nie spacyły języka.

KORESPONDENCA „CZASU“

Lwów 3 stycznia.

18te posiedzenie sejmu krajowego.

(Ciąg dalszy.)

Wieczór o godz. 7ej rozpoczęło znowu obrady nad etatem Wydziału krajowego.

Odrzucono wszystkie poprawki i przyjęto wysość plac według wniosków komisji. W dyskusji o osobliwie Dr Weigel brął w obronę wozyńch i domagał się dla nich większego dodatku aktywalego, a niebrał się tem, iż poprawki jego odrzucono, stawiał je owszem przy każdym ustępie.

Uchwała tedy była następująca:

- 1) Dyrektor oddziału rachunkowego: stałej płacy po 2600 zhr., dodatku aktywalego 400 zhr., dodatku pięcioletniego po 300 zhr.
- 2) Zastępca dyrektora oddziału rachunkowego: stałej płacy po 2000 zhr., dodatku aktywalego po 360 zhr., dodatku pięcioletniego po 200 zhr.
- 3) Adjunkt oddziału rachunkowego: stałej płacy po 1200 zhr., dodatku aktywalego po 240 zhr., dodatku pięcioletniego po 150 zhr.
- 4) Asystent oddziału rachunkowego: stałej płacy po 700 zhr., dodatku aktywalego po 100 zhr., dodatku pięcioletniego po 50 zhr.
- 5) Kasyer: stałej płacy po 2000 zhr., dodatku aktywalego po 360 zhr., dodatku pięcioletniego po 200 zhr.
- 6) Kontrolor kasy: stałej płacy po 1500 zhr., dodatku aktywalego po 300 zhr., dodatku pięcioletniego po 175 zhr.
- 7) Adjunkt oddziału kasowego: stałej płacy po 1200 zhr., dodatku aktywalego po 240 zhr., dodatku pięcioletniego po 150 zhr.
- 8) Dyrektor kancelarii: stałej płacy po 2000 zhr., wolne pomieszkowanie, 6 sagów drzewa i dodatku pięcioletniego po 200 zhr.
- 9) Archiwista: stałej płacy po 1500 zhr., dodatku aktywalego po 300 zhr., dodatku pięcioletniego po 175 zhr.
- 10) Protokollista: stałej płacy po 1200 zhr., dodatku aktywalego po 240 zhr., dodatku pięcioletniego po 150 zhr.
- 11) Kanceliści: stałej płacy po 1000 zhr., dodatku aktywalego po 200 zhr., dodatku pięcioletniego po 100 zhr.
- 12) Odwizni: stałej płacy po 600 zhr., wolne pomieszkowanie, dwa sagi drzewa, na mundur po 50 zhr., dodatku pięcioletniego po 30 zhr.
- 13) Portyer: stałej płacy po 500 zhr., wolne pomieszkowanie, dwa sagi drzewa, na mundur po 50 zhr., dodatku pięcioletniego po 30 zhr.
- 14) Wozny przy kasie krajowej: stałej płacy po 600 zhr., na mundur 50 zhr., dodatku aktywalego po 50 zhr., dodatku pięcioletniego po 30 zhr.
- 15) Z pięciu wozyńch każdy: stałej płacy po 500 zhr., na mundur po 50 zhr.,

dodatku aktywalego po 50 zhr., dodatku pięcioletniego po 30 zhr.

Dyskusja bez końca rozwinięta się przy § 4, gdzie unormowane są dodatki pięcioletnie.

§ ten opiewa:

§ 4. Dodatek pięcioletni (*quinquennium*) nadany będzie przez Wydział krajowy każdemu urzędnikowi i słudze podług powyżej wyrażonej stopy, jeżeli także przy Wydziale krajowym pełni na jednej i tej samej posadzie służbę nieprzerwaną. Służba pełniona przy innych urzędach, chociażby przysiężna została do emerytury nie będzie policzalną przy wymiarze dodatku pięcioletniego.

Dodatek pięcioletni nie może być udzielony jednemu i temu samemu urzędnikowi na tej posadzie częściej jak trzy razy tj. za 15 lat nieprzerwanej służby.

Przy nadaniu dodatku pięcioletniego nie stanowi różnicy różność płacy pobieranej na mocy dotychczasowej regulacji plac, na jednej i tej samej posadzie.

Dodatek pięcioletni stanowi część płacy i będzie doliczony do stałej płacy przy wymiarze emerytury. Zaliczki na placę udzielone na podstawie § 37 ustawy służby krajowej udzielane także będą od dodatków pięcioletnich.

Gdy po dłuższej dyskusji igo ustępu tego § 4u przyjęto i miano już głosować nad poprawką p. Kowalskiego, który zamiast trzech kwinkwennium chciał i udzielić urzędnikom tylko dwa, zabrał głos p. Gros i objawił zdanie, że zapewne przez pomyłkę tylko w drugim ustępie opuszczono po wyrazach „temu samemu urzędnikowi“ wyraz „i słudze“ gdyż to ograniczenie w pobieraniu dodatków pięcioletnich powinno się tyczyć i sług.

P. Pietruski jako autor projektu Wydziału krajowego przejętego przez komisję oświadcza, że było jego myślą, aby to ograniczenie i dla sług istniało.

P. Chrzanowski zabrał głos i silnie przemawiał za tem, aby sługom zostawił pięcioletnie przy całej służbie, gdyż to im na wynagrodzić brak awansu. Przemawiał za i przeciw mówstwo mówców, aż w końcu marszałek zarządził przerwę dla porozumienia się komisji, poczem komisja przystąpiła do opinii p. Chrzanowskiego, w tej też myśli odrzucono dodatek p. Grossa, a wzięto Grocholskiego i utrzymano tekst komisji, poczem po krótkiej dyskusji przyjęto resztę § 4u *en bloc*, odrzucając w pierw poprawkę p. Wesołowskiego do § 10, który proponował, aby inspektorowi szpitali wyznaczony stałą placę 2000 zhr.

Reszta paragrafów opiewa teby:

§ 5) Dodatek aktywalny nie może być policzony do emerytury.

§ 6) Urzędnikowi lub słudze, którego łączna placę w skutek tej regulacji wypadłaby niższej od dotychczasowego poboru, ma być niedobór tak długo jako osobisty dodatek pozostawiony, jak długo ten niedobór przez awans lub uzyskanie pięcioletniego dodatku nie zostanie pokryty.

Równie wolno będzie Wydziałowi krajowemu przyznać jako osobisty dodatek ten niedobór, któryby się okazał, jeżeliby urzędnik przy posunięciu go na wyższą posadę do mniejszego przyszedł poboru, niż go na niższej miał posadzie, lecz tylko na tak długo, jak długo ten niedobór przez awans lub uzyskanie pięcioletnia nie zostanie wyrównany.

§ 7) Asystentem przy oddziale rachunkowym może być mianowany tylko taki kandydat, który o pracę wymagał w § 4ym ustępie 2gi ustanowić służby krajowej zawartych, wykazać także przynajmniej jednorożną zadawalniającą praktykę w zawodzie rachunkowym.

§ 8) Kasyer urzędników kasowych winny być zastosowany do nowego etatu plac.

§ 9) Wysość dziennej płacy czyli diety wyznacza się:

- a) dla urzędników z placą stałą 1500 zhr. i wyżej po 5 zhr. na dzień;
- b) dla urzędników z placą stałą 1000 zhr. aż do 1500 zhr. po 4 zhr. dziennie;
- c) dla urzędników z placą stałą 700 zhr. do 1000 zhr. po 3 zhr. dziennie.

Poza obrębem granic kraju koronnego Galicji i Lodomerji wraz z W. Księstwem Krakowskim diety liczone będą w dwójnasób.

§ 10) Upoważnia się Wydział krajowy do podniesienia Inspektorowi szpitali placę do wysokości 2000 zhr.

§ 11) Postanowienia te wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1874 r.

Po uchwaleniu tego projektu odczytał p. Wieruszewski i bardzo obszerną odpowiedź Wydziału krajowego na interpelację p. Gniewosza, w której Wydział szczegółowo zbija zarzuty tegoż. Niepodobna mi streścić jej obecnie, nadeszła ją wam później.

Po odczytaniu tej odpowiedzi uczynił p. Gniewosz wniosek nagły, aby ją wraz z interpelacją przesłać komisji budżetowej dla zdania sprawy. Nagłość tego wniosku motywował wnioskiem o krótkości sesji i ważnością sprawy. Głosowano nad nagłością najpierw w sposób zwyczajny. Gdy zaś wątpliwość była, przystąpiono do głosowania imienne, przyczem wniosek nagłości upadł różnicą głosów, gdyż na 77 głosujących 37 było za i tyleż przeciw nagłości, zaś trzech t. j. ks. marszałek, ks. Adam Sapieha i p. Hoppen jakkolwiek byli obecni, nie głosowali. Wniosek tedy traktowany będzie według regulaminu.

Z porządku dziennego miało nastąpić sprawozdanie komisji budżetowej o pożyczce. Gdy zaś bardzo szczypliwy był komplet posłów, opuszczono ten przedmiot i przystąpiono do sprawozdania komisji edukacyjnej o petycji towarzystwa gospodarczego we Lwowie, o założenie szkoły leśniczej.

Sprawozdawca ks. Adam Sapieha odczytał obszernie sprawozdanie, którego końcówce wnioski przytaczam:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. W poczyniu nagłej potrzeby dla kraju szkoły gospodarstwa lasowego. Sejm postanawia założenie tejże, uznaje ją za Zakład krajowy; z

tem atoli zastrzeżeniem, że co do subwencji państwowej, wliczona będzie ta szkoła do kategorii szkół rolniczych, dla których Ministerstwo rolnictwa stała subwencja przyszkoka:

2. Szkola ta ma być stałą, samoistną, średnią szkołą gospodarstwa lasowego, założoną we Lwowie;

3. Pomieszczenia być ma we własnym budynku z odpowiednim gruntem na szkółki leśne;

4. Szkołą zarządza kuratorya z trzech osób, a mianowicie delegata Rządu, delegata Wydziału krajowego i delegata komitetu Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego;

5. Ciało nauczycielskie składa się z dwóch stałych profesorów fachowych i pomocników. Profesorów stałych mianuje Wydział krajowy na przedstawienie kuratoryi, zatwierdza ministerstwo rolnictwa; pomocników zaś mianuje kuratorya a zatwierdza Wydział krajowy;

6. Profesorowie stali mają prawo i obowiązki urzędników krajowych;

7. Dla ułożenia planu naukowego dla szkoły, złoży Wydział krajowy komisję biegłych z osób fachowych, właścicieli wzorowych gospodarstw lasowych i zastępców komitetów Towarzystw gospodarskich;

8. Sejm postanawia do uchwalonych już zhr. 3,000 rocznie — dodawać zhr. 2,000 rocznie na utrzymanie szkoły; zaś przeznaczając zhr. 3,000 jednorazowo na kosztą założenia tejże i upoważnia Wydział krajowy do użycia tej kwoty na wprowadzenie w życie szkoły, polecając mu zarazem wejść natychmiast w rokowania z Rządem, celem uzyskania niedostającej jeszcze kwoty, jako też przyrzeczonych już zhr. 7,000 na kosztą założenia szkoły;

9. Wydział krajowy dołoży wszelkich starań, aby rzeczona szkoła już z r. 1874, otwartą być mogła.

Tu zabrał głos p. Grocholski i wystąpił przeciwko 5mu punktowi, wykazując niewłaściwość, iż ministerstwo, zatwierdzając mianowanych przez Wydział krajowy profesorów, staje się niejako instancją przełożoną władzy autonomicznej. Aby tego uniknąć, radzi mówca następującą stylizację: „Profesorów stałych mianuje Wydział krajowy na przedstawienie kuratoryi po poprzednim zgodzeniu się ministerstwa rolnictwa na proponowanego kandydata“.

P. Kowalski uznając ważność szkoły leśniczej przemawia przeciw tej poprawce, ponieważ takie porozumienia naraziłyby mianowania na zwłokę.

Bardzo gorąco przemawiał p. Pietruski za wnioskiem p. Grocholskiego, przytaczając, iż byłoby to pierwsze raz, że władza autonomiczna podporządkowałaby Sejm samowolnie pod ministerstwo.

P. Krzeczunowicz występuje przeciw argumentom p. Kowalskiego, nadmienając, że zwłoka będzie równa, co porozumienie nastąpi przed czy po mianowaniu, a w sposób przez Grocholskiego proponowany uczyni się zadość intencjom Rządu.

Po przemówieniu sprawozdawcy i przewodniczącego komisji edukacyjnej, która w zupełności zgadza się z poprawką, miano przystąpić do głosowania, lecz przekonano się, że nie ma kompletu. Było zaledwie 63 posłów w sali. Przerwano posiedzenie, rozesłano sługi do kasyna i do teatru, gdzie wielu posłów było, lecz zdołano zaledwie kilku sprowadzić do sali i tym sposobem ważna ta dla kraju sprawa nie mogła być uchwaloną, a księżę marszałek był zmuszony zamknąć posiedzenie dla braku kompletu.

Wiedeń 6 stycznia.

(R.) Podług telegramu z Pesztu, przybył tam legat papieski z Rzymu z oznajmieniem uroczystem o promocji arcybiskupów ostrzyhomskiego Simora i salzburskiego Tarnocznego, obu Węgrów, na kardynałów. Zwyczajem przyjętym w świecie katolickim, legat papieski prosi N. Pana o udzielenie inicjatywy dwom nowomianowanym kardynałom. Rozumie się samo przez się, że N. Pan nie odmówi inwestytury, owszem, zapewne osobiście wręczy obu kardynałom biret kardynalski. Jeżeli mnie informacje niezawiodą, to nominacje wspomniane dotknęły nieco niemile w kołach decydujących w Wiedniu i w Peszcie, nie ze względu na osoby nowych kardynałów, uchodzących powszechnie za dostojników z głęboką erudycją i za najlepszych patryotów austriackich, więc nie ze względu na osoby, lecz ze względu na formę przeprowadzenia nominacji. Dotychczas kurya rzymska w drodze dyplomatycznej, albo za pośrednictwem ambasady austriackiej w Rzymie, albo też nuncjatury Apostolskiej w Wiedniu zwykła zawiadamiać rząd austriacki o zamiarze zamianowania tego lub owego arcybiskupa austriackiego lub węgierskiego kardynałem, i zarazem zasięgać opinii dworu i Rządu austriackiego o kandydacie kardynalskim. Nominacja kardynałów Simora i Tarnocznego nastąpiła atoli podobno bez poprzedniego znieśienia się kuryi rzymskiej z Rządem austriackim. W razie zapytania Rządu tutejszy nie miałby naturalnie nic do zarzucenia nominacji wspomnianych dwóch kardynałów, ale pominięcie musiałoby dotknąć niemile, i może nie będzie bez następstw praktycznych. Każdy kardynał pobiera od Rządu około 7000 zhr. rocznego apanażu pod tytułem wydatków na recepcję (tak zwane *Tafel-gelder*). Taką sumę pobierają kardynałowie Rauscher i Szwarzenberg, węgierskiego zwyczajnie nie znam. Arcybiskup salzburski, mianowany kardynałem, miałby zatem równe prawo do pobierania 7000 zhr. Suma ta musi być umieszczona w budżecie ministerstwa oświaty i wyznań. Ze względu na powyższe okoliczności, umieszczenie tej sumy w budżecie napotykać ma trudności ze strony ministerstwa oświaty i wyznań.

Coraz bardziej ustala się zdanie, że Dr Herbst

weźmie inicjatywę w sprawie ustaw konfesyjnych. Wniosek jego zmierzał będzie do wyboru wydziału religijnego. Rząd zapobiedz może inicjatywę p. Herbst, jeśli zaraz za pierwszym posiedzeniem po zebraniu się Rady państwa, wniesie swe przedłożenie. Wówczas wybór komisji wyznaniowej nastąpi *ipso facto*, w przeciwnym razie wybór taki miałby niewątpliwie znaczenie nacisku wywartego na gabinet. Dotychczasowa dyskusja dziennikarska o ustawach wyznaniowych przekonała, że prasa nie jest należycie poinformowaną o stanie tej kwestyi, powtórę, że trudno będzie rządowi ociągać się długo z wniesieniem przedłożenia, wreszcie że pesymizm dzienników na tem polu nadzwyczaj sprzyja, akcyi Rządu, ponieważ przedłożenie zapewne wypadną w duchu bardziej postępowym, aniżeli spodziewa się tego prasa w chwili obecnej. Tutej bowiem nie znają miary; albo czepią się skrajnego optymizmu, albo ostateczności w pesymizmie. Pierwszy szkodzi akcyi rządowej, drugi ją wspiera. Tej okoliczności ważnej nie trzeba spuszczać z oczów.

Wobec ostatnich wypadków w Madrycie i objęcia władzy przez marszałka Serranę, nie od rzeczy będzie przytoczyć fakt, iż książę Alfons hiszpański, syn ex-królowej Izabelli, wychowawiec tutejszego Theresianum, w rozmowach z kolegami swoimi zawsze zapewniał ich, że dojdzie niewątpliwie do władzy, „ta zabawka“, w Hiszpanii potrwa jeszcze czas jakiś, dopóki on nie porośnie. Opowiadają, że młody książę wiele zdradza bystrości i odznacza się trafnym sądem.

Sprawozdanie Komisji budżetowej o pożyczce krajowej z roku 1873.

Wysoki Sejmie!

Ze sprawozdania Wydziału krajowego o pożyczce krajowej przekazanej Komisji budżetowej znany jest Wys. Izbie przebieg tej sprawy, równie jak kroki przez Wydział krajowy czynione, jego odezw, korespondencje, układy z władzami rządowymi i różnymi zakładami finansowymi przeprowadzone. Tego wszystkiego powtarzać nie widzi Komisja potrzeby i zastanowi się tylko należy nad rezultatem dotychczasowych czynności.

Pożyczka w rozmiarach ustawą z 7go grudnia 1872 przewidzianych zaciągnięta nie została.

Wydział krajowy tłumaczy w swoim sprawozdaniu powody, które go skłoniły do nieprzyjęcia stanowczej oferty, która mu uczyniona została. Wobec odpowiedzialności jaka na Wydziale krajowym ciąży, wobec powiedzmy otwarcie przetrzonych od powołanych i niepowołanych, od świadomych i nieświadomych rzeczy wychodzących krytyk, na które Wydział krajowy bywa i mógł być narażony, zdziwić się nie można, że Wydział krajowy pod warunkami, które mu się wówczas uściłowymi zdawały, pożyczki nie zaciągnął, czego wszakże ze względu na obecny stan targu pieniężnego bardzo żałować można, bo gdy Wydział krajowy do całej pożyczki w krótkim czasie przychodził, byłby posiadał środki na zaspokojenie ważnej potrzeby budowania dróg, a rozporządzając tak znaczną gotówką korzyści funduszu temu łatwo mu było przysporzyć. Z tego zaś, że nie przewidział smutnych następstw przesilenia finansowego, zarzutu mu czynić niepodobna.

Dowiadujemy się również ze sprawozdania Wydziału krajowego, że pożyczka uwolnienia od opłat i podatków od Rady państwa nie uzyskała. Wydział krajowy użył wszystkich argumentów za uwolnieniem tem przemawiających, jeżeli atoli Wysoka Izba przyjmie wnioski, które komisja zgodnie z Wydziałem krajowym stawia, jeden mu i to silny przybywa argument, to jest, że jeżeli pożyczka od opłat i podatków uwolniona nie zostanie, pożyczka zrobiona nie będzie i skarb państwa dochodu żadnego nie uzyska. Jeżeli do tego zwążymy, że kraj taki wielki ciężar bierze na siebie, aby w zastępstwie Rządu to czynił, co Rząd dawno wykonał w kraju był powinien i co dla innych krajów koronnych w wielkiej mierze uczynił, możemy mieć nadzieję, że wreszcie uzyskanem zostanie rzeczzone uwolnienie, które pożyczkę na budowanie dróg ułatwi, co równie korzystnem dla kraju jak dla państwa być musi, bo rzeczą jest niezawodną, że są pewne okoliczności, które tylko przy lepszych środkach komunikacyjnych, bogactwa swoje rozwijać mogą, co w innej drodze korzyści niewątpliwie skarbowi państwa przysporzy.

Z tego co wyżej powiedziano okazuje się, że jeden z celów, który Sejm przyzwalał pożyczkę miał na oku, na teraz chybił on zostać.

Drugim celem pożyczki, było dawanie pożyczek powiatom, których ludność zagrożoną była niedostatkiem. Jeżeli przy pożyczce na drogę pewne względy oszczędności i chronienia kraju od zbyt- nych ciężarów mogły spowodować Wydział krajowy do odłożenia zaciągnięcia pożyczki, to zaspokojenia drugiej potrzeby to jest pożyczek powiatom oddać nie można było, to też Wydział krajowy zaciągnął w rozmaitych instytucjach finansowych i u własnych funduszów krajowych pożyczki w kwocie łącznej 896,169 zhr. 31 1/2, i rozdał tytułem pożyczek 43 powiatom sumę 800,190 zhr.

Na pokrycie tego długu wyłącza się z ogólnej sumy uchwalą sejmową przewidzianą tę sumę, która na pożyczki dla powiatów przeznaczona była, rozpiął Wydział krajowy subskrypcję na 1,600,000 zhr., w drodze której uzyskał 1,245,300 zhr. po kursie 82 1/2, co oczywiście w obecnym stanie targu pieniężnego za korzystną operację finansową uważać można.

Załowak jednak przychodzi, że projekt ten wcześniej przez Wydział krajowy wykonany nie został, bo wcześniej zaciągnięcia pożyczka byłaby dała środki rychlejszego udzielania pomocy powiatom, przez opóźnienie w części chybiłoby także stał cel przyjącia w pomoc we właściwej porze, to jest na wiosnę, pożyczki zaś w większej części przyszły do powiatów za późno, aby cel bezpośredni osiągnięty być mógł, z drugiej strony wszakże na usprawiedliwienie Wydziału krajowego po-

wiedzieć należy, że opóźnienia wyłącznie Wydziałowi krajowemu przypisywać nie można, bo składali się na nie, oczekiwani sankcyi cesarskiej, która w końcu lutego do rąk Wydziału krajowego nadeszła, dalej potrzeba złożenia rządowi formularzy do pożyczki wymaganych, oczekiwanie uwolnienia od opłat rządowych, nareszcie i spóźnienie podań od samych Rad powiatowych.

Na tych jednakże pożyczkach dotąd powiatom udzielanych, ograniczać się nie można, gdy nowe klasę nawiedziły różne okolicie i nowe zasłki niewątpliwie niezbędne się okazały.

Smutny jest to objaw, tyle razy się już w kraju naszym powtarzający, że przy każdym niepowodzeniu z publiczną treścią przychodzić pomocą, jak żeby lud cały żył z dnia na dzień, spożywał bezpośrednio w każdym roku, co rok przynosił i przy pierwszym roku nieurodzajnym popadał w nędzę.

Obrachunki wszelkie wykazują, że przy tej pożyczce kraj cały pewnie poniesie straty i gdy daje poręczenie za zwrot zaciągniętego długu. Wydział krajowy czuwać winien, aby pożyczki udzielane powiatom na wytknięte cele użyte były, a temi są, jak wyraźnie ustawa orzeka, dostarczanie ludności:

a) przedwzrostem zarobku przy robotach użytek publicznych na celu mających;
b) w razie koniecznej potrzeby na zakupno nasienia na wiosenny zasiew i żywności niezbędnej dla ochronienia ludzi od głodu.

Zważywszy powyższe podane powody, zważywszy dalej, że z dniem 12go lutego 1874 upływa termin, do którego Wydział krajowy na mocy ustawy z 12go lutego 1873 udzielać może pożyczki powiatom, zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego komisja wnosi:

1. Wysoki Sejm raczy polecić Wydziałowi krajowemu, ażeby do zrealizowania reszty ustawy z d. 12go lutego 1873 r. dozwolonej pożyczki krajowej przystąpił, jeżeli cała pomieniona ustawa objęta pożyczką krajową uwolniona zostanie od wszelkich opłat bezpośrednich i podatków.

2. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt % do ustawy.

Lwów 30go grudnia 1873.

Przewodniczący i Sprawozdawca;
H. Wodnicki.

Ustawa przedłużająca do końca 1874 r. upoważnienie dane Wydziałowi krajowemu ustawą z dn. 12go lutego 1873 r. do udzielania pożyczek powiatom, których ludność zagrożona jest niedostatkiem. Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, rozporządza, co następuje:

Art. I. Dane Wydziałowi krajowemu królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim artykułem II. ustawy krajowej z d. 12go lutego 1873 r. (D. u. i. r. k. Nr 86) upoważnienie do udzielania powiatom pożyczek aż do wysokości sumy 1,300,000 złr. w. a., przedłuża się do końca r. 1874.

Art. II. Powiaty, które otrzymają pożyczkę po d. 12go lutego 1874 r. obowiązane będą opłacać prowizję po 6 od sta obliczoną od dnia 1 marca 1874 r. bez względu na dzień rzeczywistego podniesienia pożyczek.

Art. III. Wszystkie inne postanowienia Ustawy krajowej z dnia 12go lutego 1873 roku pozostają w swej mocy.

Brody 5 stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby handlowo-przemysłowej, wybrano prezesem Izby p. Natana Kallira, wice-prezesem p. Juliana Gomolińskiego.

N. Pan udzielił listonoszowi we Lwowie Dawidowi Methowi srebrny krzyż zasługi, uznając jego długoletnią, wierną i gorliwą służbę.

Minister skarbu mianował tymczasowego naczelnika salin w Bochni Andrzeja Furdzika, rzeczywistym naczelnikiem tejsze administracji i radcą górnictwa; starszymi zaś naczelnikami salin i przełożonymi administracji salinarnych w Galicji wschodniej i Bukowinie mianował tymczasowych naczelników: Fryderyka Miałowicha, Juliusza Draka, Hipolita Waleśkiewicza, Adolfa Nechaya v. Felseis i Rudolfa Pechnika.

Minister handlu mianował oficjalą rachunkowego w intendencurze wojskowej w Wiedniu Roberta Weigla, radcą rachunkowym i naczelnikiem wydziału obrachunkowego w dyrekcji poczt we Lwowie.

X. Kandyd Kozłowski, kapucyn, proboszcz parafii polskiej w Cincinnati, okolicy kraju Ohio w stanach Zjedn. Ameryki północnej przesyła nam adres parafii swojej, po największej części złożonej z Wielkopolanów, do X. Prymasa Ledóchowskiego, na dowód, że Polacy w Ameryce nie przestali być wiernymi wierze przodków swoich.

Adres rzeczony następującej jest osnowy:

N. P. J. Ch.

Cincinnati 10 grudnia 1873.

Polska parafia w mieście Cincinnati Najprzewielebniejszemu arcybiskupowi Mieczysławowi Ledóchowskiemu.

Rozproszone owieczki z Twej trzody i opieki pasterskiej, w dalekim świecie po za oceanem pędząc życie tułaczę, dziś na głos gromu boleści swego pasterza z czułością i żalem pospieszamy i przenosząc się duchem do stóp podnóżka razem z Symeonem starym się ciężkie brzemie krzyża łożyć na swe barki, aby tym sposobem użyć drogiemu Pasterzowi i aby pocieszyć złośliwe Jego serce.

W Archidiecezji Gnieźnieńsko-Poznańskiej urodzeni i wychowani; tam obdarzeni nauką kościoła, tam przysposobieni na żołnierzy Chrystusowych, tam za pośrednictwem duchownych nabyliśmy stałości ducha i mgstwa w obronie wiary i religii. Dziś poszczycić się możemy, że te same święte zasady wyznajemy i choć w dalekim kraju Ameryki, między niewiernymi, choć przy wolności i zgorzeniu tutejszych mieszkańców, zawsze jednak Kochamy nasz Kościół i świętą Religję, Kochamy Piusa IX. papieża i protestujemy przeciwko gwałtom, jakie się dzieją w Europie, a jednocześnie ze łzami w oczach ubolewamy nad ciężkim krzyżem naszego dawnego pasterza Mieczysława Ledóchowskiego. Dlatego jako poddani swej wierności, jako trzoda swemu pasterzowi, jako dzieci swemu ojcu choć z dalekiego kraju Ameryki zasłaliśmy współczucie, miłość i synowskie przywiązanie.

Przyjm najdroższy Pasterzu nasze serca żalem i gorczyca przejęte z okoliczności Twojego cierpienia a błogosław nam, błogosław Tym dzieciom, którzy Cię miłują i modlą się z Tobą, błogosław na-

szej polskiej parafii i modlitwom i śpiewom, które nam tu wolno we własnym języku odprawiać, błogosław proboszczu, szkołę i cały naród polski w Ameryce.

Niech łaska Pana Boga i pomoc i opieka Najświętszej Maryi Panny będzie z Tobą i z nami na wieki.

W imieniu polskiej parafii w Cincinnati:

X. Kandyd Kozłowski, proboszcz polskiej parafii w Cincinnati, wine street 593.

Maciej Piechowski prezydent; Franciszek Gładysz wiceprezydent. Andrzej Schepe, Teodor Stepka, Michał Czajkowski, Wincenty Czajkowski, Leonard Dydyński, H. Poradziński, Piotr Kosmowski, Paul Krajerak, Norbert Wróblewski, B. Reszka, Jan Kazimierski, Jan Lewandowski, Teofil Zająnowski, Józef Dzierżański, Wojciech Konkiewicz, Józef Trzeciakowski, Antoni Kosmowski, Błażej Piskorski.

Oprócz osób wyżej wymienionych pozostaje jeszcze sto przeszło innych rodzin polskich, które w braku miejsca na podpisy zasyłają to same współczucie prosząc o błogosławieństwo pasterskie.

Wiedeń 6 stycznia. Zdaje się więc już rzecz niewątpliwą, że w Izbie deputowanych Rady państwa uczyni lewicę przez swego przywódcę Dra Herbsta wnioszek, aby wybrać osobną komisję do przedłożenia wyznaniowych, w celu „sparelizowania” opieszałości rządu, „jak się wyraził ów organ wiernokonstytucyjny. Dziś bowiem donosi tażsama N. fr. Presse, że przewodniczący w klubie lewicy Dr Perger zwołał posiedzenie klubu na 20 b. m. Na posiedzeniu tem mają być rozbieżne netykły przedmioty będące na porządku dziennym z 21go b. m., lecz także ów wniosek co do wyboru komisji. Według wspomnianego dziennika, ma ten ostatni w tej formie być ułożonym, „aby Izba deputowanych bezzwłocznie wybrała wydział do obrad wstępnych nad projektami ustaw potrzebnych do zapewnienia luk, jakie powstały w ustawodawstwie o stosunku kościoła katolickiego do państwa, wskutek rozwiązania zawartej z Stolicą Apostolską konwencyi.” N. fr. Presse spodziewa się, bo dłaćgóż się spodziewać niema, że w tej chwili wszystkie frakcje wiernokonstytucyjne pójda ręką w rękę, oraz że wybrany wydział rozszerzy ramy przedłożonych rządowych, jeśli się pokażą za szczupłe, oczywiście dla zapłaty N. fr. Presse.

— Wczoraj zamknięty został sejm Vorarlbergski; należy do niego tych, w których poruszono kwestję wyborów bezpośrednich, lecz niezadowolono ostatecznie, ponieważ zupełnie niespodziewanie sejm został zamknięty z polecenia rządu. Komisja wybrana do zdania sprawy, o ile ustawa o wyborach bezpośrednich wpływa na dobrobyt w Vorarlbergu, wygotowała swoje sprawozdanie, lecz z powodu zamknięcia sejmu niezdolała już wnieść go w Izbie. W elaboracie swem wnosi komisja, aby zaprotestować przeciw naruszeniu ordynacji krajowej i zastrzedz sobie wniesienie w swoim czasie petycji do tronu o podjęcie na nowo rokowań ugodnych.

— Bezwzględne postępowanie Staroczechów rozjątrzyło znowu umysły w Czechach. Zwracaliśmy przed kilku dniami uwagę, że Młodociesi pragnąc utrzymać solidarności narodową, ustąpili niejako Starym, i widocznie chcieli porzucić zamiar prowadzenia polityki czynnej. Tymczasem stronniotwo staroczechów nie chce im tego zamiaru przebaczyć, a w zawziętości swej poszło tak daleko, iż uznało ich za niegodnych piastowania mandatów poselskiego i opuszcilo ich nazwiska na liście kandydatów na deputowanych do Rady państwa przy wyborach uzupełniających. Staroczesi wydali odezwę podpisaną przez pp. Riegera, Palackiego, Brauneira, Klauęgo, Zeithammera i Zeleneho, oraz dołączyli do niej listę kandydatów, na której umieszczono zupełnie nieznane nazwiska, ale wyłącznie Staroczechów. Odezwą zaś wspomnianą jest krótka i wcale niewspomina o rozdzieleniu w obzbie czeskim, tak, że gdyby nie dołączona do niej lista kandydatów, niemożnaby nawet przypuścić, iż rozbrat jest tak wielki. Brzmi ona w całej osnowie: „Wierni przekonaniu, wierni danemu poprzednio słowu, określili lud nasz stanowisko polityczne wobec Rady państwa w złożonej przez deputowanych swoich deklaracji z 23 listopada 1873 r. Przytem było i jest, jak w ogóle zawsze dotąd, jego pierwszym staraniem i stanowczym zamiarem: nie oddać czeskiego prawa politycznego na pastwę ani nie narazić go na niebezpieczeństwo. Obstawiając niewzruszenie i pod każdym względem przy zasadach politycznych, przez naród nasz jednomyślnie przyjętych, zalecamy naszym wyborcom patryotycznym następujących kandydatów do wyborów zapowiadanych na 10 stycznia 1874. Praga 3 stycznia 1874.”

Na wystąpienia Staroczechów odpowiedział Sładkowski w *Narodnich Listach* w tonie bardzo poważnym i przywołym; pismo jego zdaniem niektórych dzienników może wiele się przyczynić do sparyalizowania agitacji Staroczechów.

— Według starego zwyczaju otrzymują ksiądz kościoła w Austrii mianowani kardynałami, oznaki tej godności z ręki monarchy. W tych dniach przybyli legaci papiescy do nowych kardynałów, księcia prymasa węgierskiego i arcybiskupa salzburskiego, a onegdaj udali się do Pesztu, aby zawiadomić Cesarza o nastąpieniu promocji i prosić o nadanie inwestytury. N. Pan przyjmował ich wczoraj i nieulega wątpliwości, że prosił zadość uczyni. Ceremoniał tej uroczystości jest bardzo świętny i okazały. Ksiądz prymas węgierski Simor otrzyma inwestyturę jak się zdaje w Peszcie, arcybiskup salzburski Tarnoczy w Wiedniu, w zamku cesarskim.

— Urzędowa *Wiener Zig* ogłasza wykaz urzędów konsularnych austriacko-węgierskich w państwach zagranicznych. Pomieniony dziennik czyni to corocznie, ogłaszając także wykaz członków ciała dyplomatycznego austriackiego za granicą.

— Minister handlu zarządził z początkiem r. b. zmianę w organizacji departamentu ministerialnego dla załatwiania sporów kolejoowych i w organizacji jeneralnej inspekcji austriackich kolei żelaznych. Dla spieszniejszego i odpowiedzialniejszego załatwiania spraw kolejoowych, przyłączono oddział budownictwa jeneralnej inspekcji pod nazwą „techniczny departament dla budowy kolei” do pierwszej sekcji ministerstwa handlu i przydzielono mu do samostojnego traktowania szereg spraw, co do których oddział budownictwa jeneralnej inspekcji był dotychczas organem doradczym.

— Ustanowieni na podstawie najwyższego postanowienia z 25 czerwca 1873 r. Komisarzy pocztowi rozpoczęli w krócie swoją czynność wskutek rozporządzenia ministra handlu. Organa te podlegające bezpośredniemu naczelnikowi krajowych dyrekcji pocztowych mają następujące zadanie: osobi-

stem nadzorowaniem, pouczeniem i informowaniem zabezpieczyć zgodny z przepisami kierunek ruchu pocztowego; usuwać na miejscu jakiegokolwiek sporekzone usterki; oceniać starannie życzenia ludności co do urządzeń pocztowych i podnosić takie ulepszenia, które mogą zadowolnić objawione wymagania i ułatwić spełnienie zadania ciążącego na instytucji pocztowej.

Królestwo Polskie.

Wiadomości nasze prywatne o zbliżającej się groźnej chwili dla kościoła unickiego w diecezyi Chełmskiej potwierdzają się tem co pisał petersburski korespondent *Russkich Wiedomostiej*. Według niego pomiędzy 325-tysięczną ludnością unicką w guberniach lubelskiej i siedleckiej odbywa się ruch bardzo żywy. Unicy wyrażają życzenie (?) co przedłożę się z cerkwią prawosławną, od której wyróżniają ich tylko niektóre obrzędy i wspomnienie przy nabożeństwie imienia papieża. Środki do przyłączenia uników do grecko-rosyjskiej cerkwi zarządzane zostały jeszcze w r. 1868, kiedy naznaczony był biskupem chełmskiej diecezyi prałat Michał Kuziemski, który zaraz po objęciu zarządu diecezyi przedsięwziął wszystkie oden zależne środki do oczyszczenia unii z łacińsko-polskich obrzędów. W początkach 1871 biskup Kuziemski, jak wiadomo został na własną prośbę uwolniony od zarządu diecezyi i był kandydatem na przemyską katedrę biskupa w Galicji; ale wyboru tego nie potwierdził papież. Od tego czasu katedra chełmska pozostawała opróżnioną. Wobec rozprawy się agitacji połączenia z cerkwią prawosławną byłoby zbyt cennym naznaczyć biskupa unickiego dla diecezyi, i dla tego zarząd jej powierzono prałatowi chełmskiej kapituły szczeremu krzewicielowi prawosławia i wschodnich obrzędów w unii. Ponieważ w ciągu tego czasu od r. 1868 w diecezyi chełmskiej, w której jest 315 kościołów unickich, wielu brakowało księży, przeto synod prawosławny postanowił corocznie posyłać do Chełmu przebywającego w Kijowie w petersburskiej katedrze byłego unickiego arcybiskupa Józefa Sokółskiego, celem wyświęcania studentów, którzy ukończyli kursa w seminarium chełmskiem na księży i diakonów. Obecnie przestaraży arcybiskup Józef, który ma przeszło 90 lat, jest chory i nie byłby w stanie odbyć podróży do Chełmu, wypadłoby zatem posyłać kandydatów do wyświęcania w Galicji. Ale prawdopodobnie do tego nie przyjdzie, gdyż można spodziewać się, że w roku 1874 unicy chełmscy będą ostatecznie przyłączeni do grecko-rosyjskiej cerkwi. Według wieści z Chełmu bardzo tam czynnie agitują za podpisaniem adresu, jaki przygotowuje duchowieństwo diecezyi do synodu prosząc o przyjęcie niedgdy odpadłych o wiec na łono prawosławnej cerkwi. Duchowieństwo zapuściło prawie wszędzie brody i długie włosy, przyjęło odzież duchowną prawosławną. W takim stanie są dziś unicy w diecezyi chełmskiej, którzy — trzeba zauważyć, że szczególną serdecznością przyjmowali przybywającego do nich na święcenia arcybiskupa Józefa, należącego do prawosławia. Arcybiskup Józef, jak wiadomo do r. 1861 był przełożonym klasztoru w Bulgarii, w tym roku uwiedziony przez Jezuitów przyjął unię i został przeł. Papieża Jęziosłony do godności arcybiskupa bułgarskiego. Powróciwszy w tym roku do Konstantynopola poznał swój błąd i powrócił do prawosławia, nie mogąc się jednak pogodzić z patryarchą greckim za namową rosyjskiego poselstwa udał się do Rosji.

Przeczytaliśmy dosłownie cały list, nie potrzebuje on komentarza, aczkolwiek wyjaśnia cel dążeń oczyszczenia unii z naleciałości łacińskich. Po takim oczyszczeniu idzie prawosławie i do niego dąży świętojurcy dziś tej wodzący w Chełmie.

Rosja.

Znowu mamy dodatkowe dokumenta dotyczące stosunków azjatyckich. Jednym z nich są listy porucznika pruskiego Stumma, który jako agent wojskowy swego rządu brał udział w wyprawie do Chiwy i opowiada z wielkim uznaniem o działalności rosyjskiego żołnierza, o trudnościach pochodu, mianowicie o braku wody. Wojska kaukaskie, z którym Stumm odbywał wyprawę, miały być sarkania znosić największe przykrości klimatyczne, skwar, piaski, brak dobrego pożywienia itp. Wody niekiedy niedostawało przez trzy dni, a ta jaką miano w zapasie rozgrzewała się do temperatury powietrza dochodzącej 40°. To też istotnie daje miarę wytrzymałości żołnierza i poczucia solidarności wojskowej, że przy przejściu pustyni do Kungradu piechota dzieliła się swym zapasem wody z ustawą zę znużenia artylerji. Zapewne działało się to na rozkaz, ale posłuszeństwo w takiej chwili do wodzi, iż te przynajmniej części wojska rosyjskiego, które ciągle czynne prowadzą życie na wschodzie, zachowały karność wzorową.

Drugim dokumentem jest adres dziękczynny „komitetu brytanckiego towarzystwa zniesienia niewolnictwa” wystosowany do Cara w skutek traktatu z Chiwą, zabraniającego prowadzenia handlu ludźmi w granicach tego chanstwa. Tymczasem „komitet brytancki” miałby sposobność do uczynienia nowej odezwę, gdyż właśnie teraz ogłoszono traktat zawarty z Bucharą znoszący niewolnictwo i handel ludźmi w obrębie posiadłości emira. Cokolwiek można myśleć o zaborach rosyjskich w Azji usiłowania Rosji ograniczenia handlu niewolnikami zasługują na uznanie. Interes zapewne egoistyczny prowadzi Rosję na ten kierunek, zawsze jednak dobrze, gdy ten interes jest zgodny z ideą ludzkości, a to tem więcej, że nie zawsze państwa umieją dobrze zrozumieć własny interes i czasami widzą go w kierunku wprost przeciwnym, jak to czyni Rosja na zachodniej swej granicy.

Artykuł traktatu z Bucharą znoszący niewolnictwo zgodnie z takimże artykułem traktatu chińskiego powiada: Celem doświadczenia JCMości Cesarzowi wszech Rosji i dla niepożytej chwały JCMości najdosłowniej ser Eid Muzafar postanowił: od tej chwili w granicach bucharskich znosi się na wieczne czasy hańbiący handel ludźmi, przeciwnie prawom miłości bliźniego i t. d.

Oprócz tego postanowienia traktat z Bucharą zapewnia swobodę handlową kupcom rosyjskim zupełnie na wzór traktatu z Chiwą; nie jest jednak tak uciążliwy dla Buchar, jak warunki traktatu zawartego z pokonaną Chiwą, dozwala np. statkom bucharskim korzystania z wód Am-Daryi co Chińczykom jest wzbronione. Rzeczywiście Bucharę odepętuje Rosja część nieużytkowych stepów pomiędzy Turkestanem i Amu-Daryą położonych, chcąc się pozbawić nieprzydatnych pustyni, w których trudno utrzymać porządek, a które zawsze stać będą dla Rosji otworem, gdyby potrzebowała swa

armię przez nie przeprowadzić, jak to już nauczyli doświadczenie ostatniej ekspedycyi do Chiwy.

Kaufmann obecnie zbiera w Petersburgu warzyny za wyprawę Chiwińską. W ostatnim tygodniu dano wielki obiad na jego cześć, na którym pomiędzy innymi byli obecni: prezes komitetu ministrów generał Ignatiew, oraz minister wojny Milutin. Wszystkie mowy wychwały sławnego pogromcę Chiwy, rozbieżwały zasługi położone około sławy oręza rosyjskiego, wynosiły zniesienie niewolnictwa, które okrywa znowu chwałą historję ojczyzny. Kaufmann zreszcie dość ukrążył swoje zasługi po za przynioły żołnierza i wyraził przekonanie, że reformy wojskowe przeprowadzone przez ministra wojny przyczyniły się głównie do zaprowadzenia w armii karności, porządku i dzielności, i z tego powodu wznosił toast za zdrowie ministra wojny. Generałowie rosyjscy nie zapominają nigdy o żołnierzach przy ucztach, to też i na tem zebrawaniu wychyłało toasty za dzielnych uczestników chiwińskiej wyprawy, za armję rosyjską, za rosyjskiego żołnierza i za rosyjskiego majtka, dodał generał Krabbe minister marynarki.

— Nie same jednak pochwały i hymny uwielbienia przychodzą z Anglii. Obok odezw „komitetu brytanckiego zniesienia niewolnictwa” czytamy bowiem w sprawozdaniu sekty baptystów skargi na prześladowanie ich współwyznawców w Rosji, szczególnie w gubernii Chersońskiej. Duchowieństwo prawosławne miało tam powiedzieć, że lepiej krąć, aniżeli czytać biblij, która zawiera heretycką naukę (?) potem kazano baptystom przejść na prawosławie, a gdy odmówili zostali obici i wtrąceni do więzienia. Czerem kobietom dano po 25 knutów, a pięć młodzie 17-letniej dziewczynki 18 knutów w obnażone plecy. Rozpędzono ich zgromadzenie, przytem dźwiazły się nadużycia, bito baptystów niemiosiernie i wielu z braci już przeszło od roku siedzi w więzieniu; a władze rządowe nie uwzględniają skarg i żadnej nie niosą pomocy.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 7 stycznia. Jutro we czwartek odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej o godz. 5ej wieczór. Na porządku dziennym stoją przedmioty nie załatwione na poprzednim posiedzeniu, tudzież dalsze wnioski komisji uposażeniowa miasta.

— Jutro we czwartek od godz. 12ej do 1ej w południe w Muzeum Techniczno-przemysłowym odbędzie się publiczny odczyt prof. Winklera: „Pogląd krytyczny na epokę Wawów.”

— Profesor Łepkowski przywiózł z Warszawy zbiór wykopalisk z grobów pogańskich, przekazany przez s. p. hr. Aleksandra Przedzieckiego za życia jeszcze gabinetowi archeologicznemu Uniwersytetu Jagiellońskiego.

— Namiestnictwo udzieliło zgromadzeniu Służebniczek N. P. Maryi pozwolenie do zbierania po koniec roku 1874 składek na budowanie domu w Starej Wsi.

— Dziś w nocy umarł obywatel tutejszy Maurycy Baruch, licząc lat 74. Był to bardzo czynny przedsiębiorca: założył młyn parowy na Podgórzu, fabrykę kachli i cegielnię maszynową w Łagiewnikach, garbarnię, którą jednak zamknął, a w innych zakładach fabrycznych brał udział. Przed śmiercią przyjął chrzest wyznania ewangelickiego.

— Otrzymałmy dziś pod głoską W. złr. 40 m. k. dla ubogich Polaków we Francji. Pieniądze te przesyłałmy zaraz zakładowi S. Kazimierza w Paryżu.

— Wczoraj rano Józef Głównicki z Jarosławia, dozorca w młynie parowym Barucha na Podgórzu, umarł w skutku zagorzenia od gazu węglowego.

— W sobotę (10go b. m.) danym będzie dramat historyczny narodowy w 5 aktach *Lilia Wawelu*, napisany wierszem przez Juliana z Poradowa, autora „Przeora Paulinów” na beneficj znakomitego naszego artysty, p. Józefa Rychtera.

— Wczoraj strażnik policyjny wyszedł perukarczyka zbiegłego ze Lwowa, który dopuścił się tam kradzieży.

— W policyi złożono okulary w futerał, znalezione w poniedziałek w Ryńku.

— W poniedziałek znalazła policyja w mieszkaniu Wojciecha Kupeca, znanego złodzieja pod L. 59—60 na Smoleńsku masło, mąkę, konfitury i inne przedmioty skradzione, i odebrała mu klucze i wytrychy. W poniedziałek strażnik policyjny przytrzymał Franciszka Talaga, łowca poszukiwanego za kradzież, tudzież Ludwika Łokacza, którego skradła surdut wartości 12 złr., i sprzedała go za 3 złr. Wczoraj zaś przytrzymał Małżęza Erharda z Osieka, na kradzieży lampy w sieni pod L. 16 na Stradomiu i Jana Świerza palacza z młyna parowego za wybiecie szyby w synku.

— Żandarm Jan Liszka schwytał Jana Cwierza z Bożę pod Myślenicami, poszukiwanego za kradzież przez sądy. Odebrano od niego rzeczy skradzione.

— Komisja konkursowa teatralna ogłasza co następuje:

Z powodu zapadłej z dniem 31 grudnia 1873 r. prekluzji konkursu dramatycznego krakowsko-lwowskiego, podaje komisja konkursowa do publicznej wiadomości co następuje:

1. Eugeniusz hr. Cetner członek tejsze komisji z powodu stanu swego zdrowia i wyjazdu ze Lwowa usunął się z jej składu, a zaproponował na swego następcę Wincentego hr. Bobrowskiego, na co się członkowie komisji zgodzili.

2. Do dnia ostatniego grudnia 1873 nadesłano na konkurs sztuk w ogóle 32, a mianowicie, tragedye: Tyran; Mieczysław i Tadeusz, Miłość i Zemsta, Obląkanie; dramata: Krystyn z Godzów, Agnieszka z Meranu, Kromwell, Chwila wszechwładzy, Zapóźno, Wanda, Marta i szlachanka, Vanina Ornano, Topielec, Jadwiga, Maria Stowianka, Fidelio, Kasztelan Zakroczymski; melodramata: Emancypacja kobiet, fantazyja dramatyczna, Wszędzie dobrze gdzie nas niema; komedye: Rzeczy dobre, Perpetuum mobile, Nieporozumienie, Błaga, Upiór, Błagier, Przesłłość, Staropolskie cnoty, Trzy dni z życia, Dwa zakłady, Podstęp Wujaszka, Testament pana Marka, Niebezpieczeństwo tkliwej przyjaźni, Stanisław August, dramat.

3. Na mocy zapadłej uchwały na poprzednim posiedzeniu komisji, odbytem d. 1 lipca 1873, komisja jest podzieloną na dwa komitety, które mają się zająć przedwstępem czytaniem dzieł nadesłanych, a które się składają: jeden z pp. St. hr. Badińskiego, Eng. hr. Cetnera (obecnie W. hr. Bobrowskiego), Bol. Kadnowskiego, Wład. Łozińskiego; komitet drugi z pp. Wit. hr. Borkowskiego, Aleks. hr. Fredry, Wład. hr. Koziebrodzkiego i Zyg. Sawczyńskiego. Odnosnie więc do tej uchwały nadesłane sztuki rozdzielone pomiędzy te dwa komitety dla osobnego czytania. Dalsze czynności komisji w swoim czasie podane zostaną do publicznej wiadomości.

Lwów 2 stycznia 1874.

A. Malecki.

— Zeszyt styczniowy *Przeglądu Polskiego* mieści w sobie: „Artur Grotgier,” przez hr. Stan. Tarnowski; — „Studia do historii nowego cesarstwa w Niemczech” (d. c.), przez Ignacego Skrochowskie-

go; — „Królwa Opinia,” przez hr. Stan. Tarnowski; — „Jeszcze słów kilka o reformie prawa międzynarodowego,” przez prof. Dr. Franc. Kasparka; — *Przegląd literacki*, przez Ludwika Powidaję; — *Przegląd polityczny*, przez St. Koźmiana.

— N. Tm krakowski *Diennika* mógł mieści w sobie: Opisy 48 drzeworytów mł i rycin kolorowanaję; — „Córka gajowego,” powieść ze wspomnień 1870, przez A. Blydowskiego (c. d.); — „Fragmēt” wiersz Stan. Grudzińskiego; — „Adam Mickiewicz wobec dzisiejszego społeczeństwa” odczyt publiczny Stan. Grudzińskiego na obchodzie rocznicy śmierci Mickiewicza; — „Z kraju i świata,” przez Omikrona; — „Kronika młody,” przez Astreg; — Bibliografia, Rozmaitości, Łamigłowa.

— *Przewodnik naukowy i literacki* przy *Gazecie Lwowskiej* mieści w swoim zeszycie styczniowym: „Relacye Gereta, rezydenta tureńskiego na dworze polskim,” przez L. e.; — „Wiadomość o kodeksie rękopiśmiennym Mikolaja Lubomirskiego,” przez Dr. Michała Bobrzyńskiego; — „Szkoly ludowe w Galicji w 1872 i 1873” (d. c. Sprawozdania Rady szkolnej krajowej); — „O znaczeniu astronomii w wychowaniu,” przez Dr. Józefa Żulińskiego; — Rozbiór łacińskiej rozprawy Siennickiego o drukach częstochowskich, przez Dr. Wł. Wisłockiego.

— *Gazeta Warszawska* dożyła stu lat swego istnienia. Niewiele pism w Europie może poszczycić się taką trwałością, z polskich zaś tylko *Kurier Wileński* przed kilkunastą laty obchodził setną rocznicę żywota swego, ale dziś już przemienił się na pismo rosyjskie. *Gazeta Warszawska* jest więc najstarszym piśmie polskim. Przywilej pierwotny na wydawnictwo otrzymał od króla Stanisława Augusta X. Euskinsa S. J. d. 3go listopada 1773 r., a z początkiem roku 1774 zaczął wydawać pismo, którego pierwszy numer nosił tytuł *Wiadomości Warszawskie*, a dopiero drugi okazał się pod nazwą dzisiejszą. Pod tym samym tytułem *Wiadomości Warszawskie*, przedtem już wychodził dzienniczek, w którym pracował także X. Euskinsa. Właśnie teraz nadesłano nam parę numerów tego pisma z r. 1765 i 1766, a zawierają one przedruk z pism francuskich. Format drobny, treść prawie żadna, papier bibulasty; wiadomości podawane we dwa miesiące po zajściu zdarzeń. Na czele herb królewski Stanisława Augusta. Po śmierci X. Euskinsy 1793 r. przywilej wydawnictwa dostał się posłowi gościnickiemu Włodkowi, który wydawał dziennik tych samych rozmiarów pod tytułem *Gazety krajowej*. Wkrótce jednak po różnych przejściach od d. 1go listopada 1794 r. przywrócono dawny tytuł, a własność dziennika przeszła do rodziny Lesznowskich, którzy do dziś są jej właścicielami. Niepowtarzamy losów tego pisma, które przechodziło liczne koleje i zmiany pod kierunkiem dwóch Antonich Lesznowskich ojca i syna; dzisiaj pozostaje ono w posiadaniu tej samej rodziny, ale redaktorem głównym jest Józef Kenig, współpracownik gazety od r. 1841.

— Po upadku *Gonia* wychodzącego krótki czas w Stanisławowie, ukazał się tam w niedzielną nową dziennik *Hasło*, który wychodził będzie dwa razy na tydzień, poświęcony sprawom społecznym i ekonomicznym, jak wzmiankuje tytuł. Główny artykuł pierwszego numeru mówi o rozbudzeniu swojskiego przemysłu i handlu, dalej traktuje *Hasło* sprawy szkolne i gminne, podaje sprawozdania handlowe i kronikę miejscową, a wreszcie w odcinku powieść z angielskiego przełożoną.

— W zakładzie Sióstr S. Kazimierza w Paryżu umarł d. 31go grudnia generał Józef Wosocki, jeden z weteranów wojsk polskich, znany z wojny węgierskiej i wyprawy pod Radziwiłowem w ostatnim powstaniu polskim. Józef Wysoki używał wielkiej powagi między rodakami w Paryżu jak i w zakładzie S. Kazimierza, gdzie zarówno wpływ jego był zbawienny, jak i stosunki jego ułatwiał niekiedy pomoc materyjalną kolegom w tym zakładzie weteranów znajdującym przytułek. Ze śmiercią jego nie powinno wyzerpać się źródło, z którego on zasilał zakład S. Kazimierza, skoro tem, co go dochodziło, dla wspólnego dobra zakładu rozporządzał. Spodziewamy się, że dobroczynna publiczność nasza nie zapomni tego roku jak i poprzednich lat o zakładzie, w którym weterani polscy znajdują przytułek.

— Niemieckie Towarzystwo zaliczkowe w Poznaniu, które z powodu przepiękności w niem oszustw przez kasjera kupca Gerstia musiało zamknąć wypłaty, straciło, jak wykazały księgi, 112,000 złr. Z masy Gerstia okroi się może 15,000 złr.

— Rozbójce, mordercy i kradzieże zachwale coraz więcej kwitną w Berlinie i prawie codzień można o nowych wypadkach tego rodzaju słyszeć. Noszenie rewol

EDYKT.

L. 71146 (2378-3-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie po-
daje do wiadomości, że przez dobro-
wolną, w tymże c. k. Sądzie krajowym
odbyć się mającą licytację, wydzier-
żawione będą na lat 9, mianowicie na
czas od 24go Czerwca 1874 do 23
Czerwca 1883

a) należący do fundacji hr. Stani-
sława Skarbka dla ubogich i sie-
rót folwark dworski w Oparach
w starostwie Drohobyczem powie-
cie sądowym Medynickim poło-
żony wraz z częścią gruntów w
przyległości Ropczyce z propina-
cją w Oparach i Ropczycach,
b) należące do tejże fundacji fol-
warki dworskie w Dołhem i na
„Szwycie“ w temże starostwie i
tymże powiecie sądowym położo-
ne wraz z częścią gruntów w
Ropczycach z propinacją w Doł-
hem.

Kompleks pod a) wyrażony wydzier-
żawionym będzie osobno a licytacja
dzierżawy onegoż odbędzie się w **dnio
12 Stycznia 1874 o 10tej go-
dzinie rano.**

Kompleks zaś powyżej pod b) wy-
rażony również osobno a licytacja
dzierżawy onegoż odbędzie się w **dnio
13 Stycznia 1874 o godzi-
nie 10tej rano.**

Ceną wywołania za każdy z rze-
czonych kompleksów z osobna jest kwo-
ta rocznego czynszu dzierżawnego 4000
złr. w. a.

Oferty mogą być wnoszone ustnie
lub pisemnie. Ofertent winien złożyć
wadym przynajmniej w wysokości 20%
ofiarowanej ilości rocznego czynszu.

Blizsze warunki licytacji, tudzież
warunki samejże dzierżawy przejrane
być mogą w registraturze c. k. Sądu
krajowego w biurze Administracji cen-
tralnej fundacji hr. Stanisława Skar-
bka i u zarządu dóbr Opar.

Z c. k. Sądu krajowego.
Lwów d. 13 Grudnia 1873 r.
Krzyżanowski.

W Przegorzałach pod Krakowem

jest z wolnej ręki do wydzierżawienia
poręba wikliny nadwiślańskiej trzeche-
lnej do wycięcia w r. 1874, a w razie
chęci zadzierżawiającego i użytek z in-
nych poręb w latach następnych. —
Blizszych wiadomości udzieli Admini-
strator folwarku w Przegorzałach.
(2352-3-3)

Cukierki, Sok i Ziółka karpackie

wyrobiane z najstaranniej zbieranych ziół
karpackich, zalecam jako najlepsze i do-
świadczony środek przeciw kaszlu, hrypce,
kataralnym zapaleniom krtani, astmie, kol-
kach, katarach płuc, oraz w katarze żo-
łądka i ogólnem osłabieniu.

CENY:
1 flaszka soku wraz z opisem użycia 75 c.
1 paczka ziółek 25 „
1 pudełko cukierków 35 „

J. Faykis
aptekarz w Käsmark.

Główny skład utrzymują w Krakowie
apteki A. Stedlekiego i J. Trauczyńskiego
w Nowym Sączu Kosterkiewicz — w Tar-
nowie H. Koj — we Lwowie Rucker
aptekarz — w Altendorf Jonas.

W aptece pod białym Orłem
można także dostać
Tranu rybiego
Dorsch Leberthran
w najlepszym gatunku.
Butelka 80 cent. (2147-7)

Uprasza się o uwagę.

L. Kraus,
Börsen-, Bank- u. Wechsel-
Geschäft,
w Wiedniu,
Stadt, Gonzagagasse Nr. 23.

Zamówienia na c. k. giełdę wy-
konane zostaną punktualnie i su-
miennie, a zakupione papiery za-
trzymane będą podczas dowol-
nego trwania spekulacji najta-
niej w zastaw. (33-7-10)

Zamówienia z prowincji,
z równoczesnym pokryciem 300
do 500 złr. za szlus wypełnione
będą natychmiast jak najlepiej
a na żądanie wiadomość o tem
będzie telegraficznie daną.

Osoba wolnego stanu, umiejacą szyć na
maszynie, znająca krawiecczynę,
szyć bielizny, poszukuje obowiązku ja-
ko panna służąca w Krakowie lub na
prowincji. Blizsza wiadomość u pp. Sz-
ellerów przy ul. Szewskiej pod l. 231 w
podwórzu na dole. (170-1-2)

Potrzebny jest

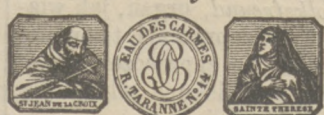
wykwalifikowany i opatrzony dobrmi
świadectwami **Piowar.** — Inter-
sanci zgłosić się zechcą na ul. S. Anny
Nr. 192 na pierwsze piętro. (172-1-3)

KANTOR WYMIANY

pieniędzy i papierów publicznych
podpisanych, podejmuje się pośre-
dnictwa przy uzyskaniu nowych
arkuszy
**Kuponów do Obligacji indemiza-
cyjnych galic.**
za mierną cenę. (2308-3-)

Tadeusz Tarasiewicz.

EAU de MELISSE des CARMES
P. BOYER na ulicy Taranne, 14,
w Paryżu.

Woda z rośliny zwanej miódwnikiem karmeli-
ckim, nagrodzona medalem na powszechnej wysta-
wie w Londynie w r. 1862. Środek ten powszechnie
znany i używany w Paryżu przeciw: **chole-
rze, apopleksjom, zapaleniom żołądka,
zemidleniom, migrenom, bólom i
różnym w żołądku, niestrawności
i t. d.**
Skład główny w Krakowie w aptece p. Trauczyń-
skiego, — we Lwowie w aptece p. P. Mikolascha, —
w Brodach w aptece p. Kullaka. (69-6-)

PASTA
ZKODEINY-TOLU
(Balsamum Tolutanum)

Leczy nietylko, Suche
kaszle, Grypy,
irytacje pier-
sion i płuc
i kokiłusze.

W PARYŻU
Ulica Drouot, 15.
We Lwowie, P. MIKOLASCH.
W Krakowie, Trauczyński.
W Brodach, P. KULLAK.
(64-1-26)

PASTYLKI PIERSIOWE
ZE SOKU GŁOWIASTEJ SAŁATY
I LAUROWYCH LISCI
PP. GRIMAULT ET Cie APTEKARZY W PARYŻU

Są to wyborne cukierki złożone z dwóch sub-
stancji, znanych w medycynie ze swych własności
łagodzących i usmierzających skutecznie **kaszle,
rozżalenie w piersiach, katar
uporczywe.** Cukierki te łącznie z Syropem
nadszoforanu wapna, używają się dla usmierzania
mocnego kaszlu połączonego z odpluwaniem i ko-
łuszem. (75-6-23)
Dostać można w Krakowie w aptece p. Józefa
Trauczyńskiego i w aptece p. Redyka, — we Lwo-
wie w aptekach pp. Mikolascha, Berlinera i Ruck-
era, — w Brodach u pp. Franzosa i Kullaka —
w Rzeszowie u p. Schaitera, — w Warszawie w
Składach aptekarskich pp. Mrozowskiego, braci
Galle i Spiessa.

SZPRYGCOWANIE
Z ROŚLINY MATIKO
PP. GRIMAULT ET Cie APTEKARZY W PARYŻU

Przygotowane z liści drzewa rosnącego w Peru,
leczy szybko i niechybnie **rzeczki naju-
porczywsze i zastarzałe.** Apteka Gri-
mault et Comp. dla lekarzy, którzy mają zwyczaj
zapisywać balsam kopański, za pomocą klejowatości
przygotowuje pigułki z esencji Matiko i balsamu
kopańskiego.

Pigułki te, nietylko że zawsze skutkują w jak
najkrótszym czasie, ale nawet nie mają tyle nie-
przyjemnej woni balsamu kopańskiego.
Każdy flakonik opatrzony jest podpisem **Gr-
mault et Comp.** (76-4-23)
Dostać można w Krakowie w aptece p. Józefa
Trauczyńskiego i p. Wiktora Redyka, — we Lwo-
wie w aptekach pp. Mikolascha, Berlinera i Ruck-
era, — w Brodach u pp. Franzosa i Kullaka, —
w Rzeszowie u p. Schaitera, — w Warszawie w
Składach aptekarskich pp. Mrozowskiego, braci
Galle i Spiessa.

Szybkie i pewne wyteplenie
szczurów i myszy,
odznaczoną przez Jego C. K. Mość Ce-
sarza Franciszka Józefa I. wy-
łącznym przywilejem
trucizną na szczury
którą prawdziwą nabyć można:

W Krakowie u p. **M. Jawor-
nickiego i Józefa Jahna;** we
Lwowie u pp. **Konstantego Iskierskiego,**
Jakóba Beisera, Zygmunta Ruckera i
P. Mikolascha; w Przemyśle u p. **Kozłow-
skiego;** w Stanisławowie u p. **Stecher** i
Sebenitz; w Tarnowie u pp. **T. A. Wielogór-
skiego** i **W. Müldnera** i **Spół.** (101-1-10)
Cena sztuki 50 centów.

DYREKCJA TOWARZYSTWA ZALICZKOWEGO

do
**Miasta Krakowa, tudzież dla powiatów Krakow-
skiego i Chrzanowskiego**

podaje do wiadomości osób interesowanych, że od dnia 1go Stycznia do 15 Grudnia
r. b., wniesiono do Kasy Towarzystwa Zaliczkowego na sześć procent od sta, przez
Osoby prywatne i różne Instytucje na rachunek bieżący, a mianowicie:
1) Na 168 książeczek ogólną sumę złr. w. a. 213,759 c. 23
2) Zwrócono różnym osobom kapitału „ „ 100,977 „ 9
Przeło po strąceniu wydatków pozostało w kasie Towarzystwa
na 105 książeczek — ogółem 112,782 „ 14

Przy tej sposobności Dyrekcja powiadamia strony interesowane, że wszelkie pro-
centa obliczają się stronom w tej Instytucji, zaraz od chwili złożenia kapitału, aż do
daty jego podniesienia, — nadto, że i nadal jak dotąd miało miejsce, — Dyrekcja
płacić będzie rocznie po Sześć od Sta lech od tych wkładek, które za krótkim wy-
powiedzeniem podniesione być mogą, — zaś z dniem 1 Stycznia 1874 r. od wszelkich
kwot, które będą złożone do kasy Towarzystwa Zaliczkowego na dłuższy czas, to jest
za **trzech-miesięcznym** wypowiedzeniem do ich odbioru, płacić się będzie procent
po Siedm od Sta w stosunku roku. (2366-3-6)

Kraków, dnia 16 Grudnia 1873 r.

Henryk Kieszkowski.

Józef Kiciński.

PASTA i SYROP z KODEINĄ

P. BERTHE w Paryżu.
Żaden środek nie może iść w porównanie z powyższym na usmierzanie naj-
uporczywszego kaszlu, grypy, katarów, kokiłusze, zapalenia naczyń oddechowych
płuc (bronchites), nieoceniony w początkach suchot i na irytacje piersiowe wszel-
kiego rodzaju.

Środek ten dla cudownych jego własności odznaczony rzadkim we Francji
zasczytem, pomieszczony bowiem został wśród specyficznych lekarstw przyjętych
i uznanych urzędowo przez właściwe władze.

Skład główny w Paryżu u P. BERTHE, 24, rue des Écoles; w Krakowie w
aptece P. J. TRAUCZYŃSKIEGO; we Lwowie w aptece P. MIKOLASCHA; w Brodach
w aptece P. KULLAKA; w Poznaniu w aptece Dra MANKIEWICZA. (53-34-)

Preis vierteljährlich
nur 25 Sgr.
(In Oesterreich nach Cour.)
Monatlich zwei Doppel-Nummern im Umfange
von 3—4 Bogen im größten Folio-Format mit Extra-Beilagen und
zahlreichen Abbildungen.

Der Bazar beginnt seinen XX. Jahrgang! Seit den bescheidenen Anfängen
bis heute hat er sich allmählig ein Weltvertrauen errungen, denn weder Administra-
tion noch Redaction ermüdeten jemals, den höchsten ästhetischen wie allen prak-
tischen Anforderungen fortschreitend gerecht zu werden. In Anbetracht seiner
ungeheuren Herstellungskosten aber ist der Bazar heute noch die billigste aller in-
und ausländischen ähnlichen Zeitschriften.

Mit nicht nur ungeschwächten, sondern jugendfrischeren Kräften, dann je, und
schaffensfreudiger Hoffnung, mit einem Mitarbeiterkreis, der sich aus Damen und
Herren, Künstlern und Technikern ersten Ranges zusammensetzt, treten wir in's reue
Jahr, laden wir zum Abonnement auf des **Bazar XX. Jahrgang** ein, der den alten
Ruf bewahren und vermehren soll! — Chronik und Kritik der Mode, Fundgrube der
Unterhaltung und Beiehrung, im Salon- wie im Familienzimmer am rechten Ort, in
allen Cultursprachen verbreitet, in allen Himmelsstrichen zu Hause zu sein, war
immer das Bestreben und ist der anerkannte Vorzug des **Bazar!** (2382-3-3)

Buchhandlungen und Postämter des In- und Auslandes
nehmen Bestellungen an und liefern auf Verlangen
Probe-Nummern.
Die ersten Nummern des neuen Jahrgangs 1874 sind bereits ershienen.

To przewyższa wszystko co dotychczas było.

Odnaczone na wiedeńskiej wystawie powszechnej 1873 r.
Nowo założona fabryka zegarków Perrero w Genewie, utworzyła obecnie
także w Wiedniu skład swych wyrobów, za które poręcza dwa lata i sprzedaje
następne trwałe zegarki po wymienionych cenach:

- Cennik zegarków.**
- Tylko 1** złr. dobre idący zegarek z łańcuszkiem
 - Tylko 2** złr. emalowany dobrze idący zegarek z łańcuszkiem.
 - Tylko 3** złr. piękny zegarek kieszonkowy z najlepszym podwójnym wnterem, wraz z łańcuszkiem z nowego srebra i kłuczykiem do zegarka.
 - Tylko 4** złr. prawdziwy pończacz zegarek kieszonkowy z podwójnym wnterem wraz z po-
ńczaczem łańcuszkiem, kłuczykiem i pieczęcią, na której można wyryć nazwisko.
 - Tylko 5** złr. prawdziwy pończacz zegarek kieszonkowy męski lub damski, najmniejszy for-
mat, z pończaczem łańcuszkiem długim i kłuczykiem.
 - Tylko 6** złr. piękny zegarek kieszonkowy z wnterem z najlepszej alpaki, wraz z prawdzi-
wym 13-łutowym srebr. łańcuszkiem do zegarka, takimi kłuczykiem i kamieniem do rytowania.
 - Tylko 7** złr. prawdziwy szwajcarski zegarek z kryształowym szkłem, puzderkiem skórzanem,
nowo poprawnym łańcuszkiem z talmi złota i medalionem. Ten sam gatunek ozdobi-
szy złr. 9, 12 i 14.
 - Tylko 8** złr. prawdziwy szwajcarski zegarek cylindrowy z kryształowym szkłem, puzderkiem
skóranem, nowo poprawnym łańcuszkiem z talmi złota i medalionem. Ten sam gatunek
ozdobiłszy złr. 10, 12, 15 i 18.
 - Tylko 9** złr. bardzo piękny prawdziwy szwajcarski srebrny zegarek cylindrowy ze szklami
kryształowemi i wnterem niklowym, łańcuszkiem z talmi złota, medalionem i puzderkiem
skóranem. Tensam gatunek ozdobiłszy złr. 12, 15 i 20.
 - Tylko 10** złr. bardzo ładny i dobry szwajcarski zegarek do naciągania z góry (bez kłuczyka)
i wnterem cylindrowym, osadzony na kamieniu, wnterem w pigułki białej puszoranej
lub żółtej pończacz zegarek, z prawdziwym nowo poprawnym łańcuszkiem z talmi złota,
medalionem i puzderkiem skóranem. Tensam ozdobiłszy złr. 12, 14, 16, 18 i 20.
 - Tylko 11** złr. prawdziwy szwajcarski zegarek cylindrowy z nowo poprawnym talmi złota z po-
wójnymi szklami krysz., przez które można zobaczyć wnter. łańcuszek z nowo popraw.
talmi złota, z medalionem i puzderkiem skórz. Tensam ozdobiłszy złr. 14, 18 do 25 złr.
 - Tylko 12** złr. maleńki damski zegarek, prawdziwy srebrny i prawdziwy pończacz, z łańcusz-
kiem z nowo poprawnym talmi złota i puzderkiem skóranem. Tensam ozdobiłszy złr.
16, 20 do 30 złr.
 - Tylko 13** złr. prawdziwy szwajcarski zegarek Prince Wales Remontoir, największy gatunek
ze szklami kryształow., z wnterem niklowym w nowopoprawnym złocie talmi. Tensam
ozdobiłszy złr. 18, 20, prawdziwy złoty złr. 3, 25, 35 do 50 złr. i wyżej. Zegarki te mają
przed innemi pierwszeństwo, że można je naciągać bez kłuczyka. Do takiego zegarka otrzy-
maje każdy łańcuszek z nowo popraw. talmi złota wraz z medalionem i puzderkiem skórz.,
z podwójnymi szklami kryształow., przez co można zobaczyć wnter, wraz z łańcusz-
kiem talmi, medalionem i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 14** złr. prawdziwy angielski zegarek z łańcuszkiem z talmi złota, cylinder najnowszego kształtu,
z podwójnymi szklami kryształow., przez co można zobaczyć wnter, wraz z łańcusz-
kiem talmi, medalionem i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 15** złr. zegarek z talmi złota z podwójną kopertą, savonette, odsłakiwaczem, szklami
kryształowemi i wnterem niklowym, wraz z łańcuszkiem z prawdziwego złota talmi, me-
dalionem i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 16** złr. prawdziwy ang. srebrny zegarek kotwiczny ze szklami krysz., bardzo delika-
tnem glosowaniem, wraz z łańcuszkiem, medalionem i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 17** złr. mały zegarek damski z najpięk. srebra, prawdziwy w ogniu pończacz, do
tego sliczny łańcuszek z nowo poprawnego talmi złota i puzderko skóranem.
 - Tylko 18** złr. sliczny srebrny szwajcarski zegarek kotwiczny na 15 kamienach z bardzo ład-
nym łańcuszkiem z nowo poprawnego talmi złota i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 19** złr. prawdziwy srebr. szwajcarski zegarek kotwiczny, savonette, z podwójną kopertą,
slicznem rytowaniem, wraz z pięknym łańcuszkiem z nowo poprawnego talmi złota, me-
dalionem i puzderkiem skóranem.
 - Tylko 20** złr. prawdziwy szwajcarski srebrny zegarek kotwiczny, remontoir do nakręcania bez
kłuczyka, sliczne rytowanie, szklami można poruszać bez otwierania zegarka, szczególnie
piękny i wspaniały wnter, wraz z łańcuszkiem z nowo poprawnego talmi złota, meda-
lionem i puzderkiem skóranem. Tensam gatunek przesłanie wykonany złr. 24, 28 do 30.

Najpiękniejsze łańcuszki z nowo poprawnego talmi złota, krótkie po złr. 1,20, 1,50, złr. 2, 3 do 4,
5, 6, 7, 8, 9 i 10 złr.
Za poprzednim nadesłaniem należytości lub zaliczką pocztową wypiełnia się każde zamó-
wienie punktualnie w przeciągu 24 godzin. Regulowanie każdego zegarka kosztuje 2 złr., a przy-
muje się poręczenie na 5 lat. Wszystkie zegarki są najlepszego gatunku i nie należy ich zamie-
niać z innemi ordynaryjnemi. (2193-3-6)

Jedyny skład w Austrii dla sprzedaży hurtownej i częściowej
Antoni Rix, w Wiedniu, Praterstrasse Nr. 16.

ŚNIADANIE dla DZIECI.

Dla wzmocnienia dzieci i osób wtyłych, cierpią-
cych na piersi i żołądek, lub dotkniętych cho-
robą bladaczki i niedokrwistości, jest naj-
pożądane **RACHOUT ARABESKIE**
Pa DELANGRENIER w PARYŻU.
Dostać można we Lwowie w aptece p. Mikola-
scha, — w Krakowie w aptece p. Trauczyńskiego.
(82-3-20)

HYDROCLYSE

nowa Klyzopom-
pa udoskonalona,
o ciągłym
wytrysku, jedyna, jaka istnieje bez tłocznicy i bez spręż-
czy, nie potrzebuje nigdy reparacji. Zamknięta w
małym pudełeczku, w Paryżu w wynalazcy p. Naud-
dinal, ulica de Jony 7. — w Krakowie w aptece p.
Trauczyńskiego „pod Koroną“ w Ryńku głównym.
(86-1-24)

Prawdziwe Pigułki Morisona.

Najlepsze ze środków czyszczących i przeczyszcz-
ających krew we wszelkich słabościach, złego przy-
miotu, nadto w zoliach, liszajach, wyrzniętach skór-
nych i zepsuciu krwi. (62-2-)

Skład główny w Paryżu u p. Arthaud Monlin
aptekarza, 30, ulica Louis le Grand, — w Krako-
wie w aptece p. Trauczyńskiego pod Koroną w Ry-
ńku głównym.

Dwa domy

obok siebie stojące na Kazimierzu przy
główniej ulicy pod l. 91 i 92 **sa do
sprzedania** razem lub każden z
osobna. — Blizsza wiadomość u wła-
ściciela przy ulicy Floryańskiej,
pod l. 344. (2356-5-6)

Neues Heilsystem

für Kranke u. geschwächte Män-
ner (ohne Medicament). E. Hä-
gelsche Buchhandlung, Wien, Herrngasse 6.
Preis fl. 2, mit Post fl. 2-10. (3. Aufl.)
NB. 5,000 Kranke geheilt.
(2000-6-50)

Wyborny Sér szwajcarski

sprzedaże, kupującym przynajmniej jeden
krąg cały, po cenie fabrycznej
złr. 45 za centnar wiew. wagi bez opak.

HANDEL

J. Schaitter i Spółka w Rzeszowie.
(2343-3-6)

Z dniem 1 Stycznia 1874 r.

objąłem na własność istniejący tutaj pod firmą: Wakarecy i Spółka skład koronek,
haftów, franek i towarów białych, który dotychczas pod moim kierunkiem zastawał.
Polecając się łaskawym względem Szanownej Publiczności, zapewniam, że staraniem
mojem będzie i nadal zasłużyć sobie na zaufanie Szanownej Publiczności doborom
towarów, przystępną ceną i szybką obsługą.

W. Ślatoński,

dawniej Wakarecy i Spółka.

W. Ślatoński, dawniej Wakarecy i Spółka.

**Skład koronek, haftów, franek i towarów białych
w Krakowie w głównym Ryńku pod L. 28**

polecając:
Tartan na suknie balowe w najnowszych kolorach. Kryzy i kamizelki najwziewsze białe muslinowe
i materyalne, garnitury płócienne najnowsze aranżowane w Nancy Fanchony i Barby we wszystkich
gatunkach białe i czarne kokardy w rozmaitych upięciach i kolorach; czepczki w rozmaitych fa-
sach, okrycia włoskowe, wszystkie gatunki koronek, haftów, franek i wszelkie w zakres podobnego
składu wchodzące przedmioty. Przedmioty uszkodzone lub nie świeże sprzedaje po znacznie niższych
cenach. (2372-5-)

Zamówienia zamiejscowe uskuteczniają się odwrotną pocztą.
Ceny stałe.

Ces. król. koncesyonowany

Korneuburski Proszek bydlecy,

dla koni, bydła i owiec.

odznaczony medalami wystawy hamburskiej, londyńskiej, pary-
skiej, monachijskiej i wiedeńskiej, i używany z najlepszym po-
wodem w maszyniarach J. K. M. Królów Angielskiej, ja-
kotek J. K. M. Króla Pruskiego, z najlepszym skutkiem używany
i przez wiele lat dostatecznie wypróbowany: w łagodnych i złośliwych żo-
łaczach, w katarze, w zapaleniu krtani, itp., szczególnie odpowiedni, aby utrzy-
mać konie w seirwie i w pełni ognia, w chorobliwym wydawaniu odmiennego
mleka, w wydzielaniu wskutek złego trawienia małej ilości niedobrego mleka,
którego jakościść przyczyną jest Proszek, w rozleci; zadawany
niemniej w wydzielaniu mleka z krwią, w motylicy, w rozleci; zadawany
krowom po ocienieniu oddziaływa bardzo korzystnie na nie, a słabe cielęta
używając go, szybko się rozrastają; w motylicy i zgniliznie, niemniej w cho-
robach brzusznych, których przyczyną jest bezczynność organów trawienia.

Płyn przywrotecy dla koni

(Restitutionsfluid)

Franciszka Jana Kwizdy w Korneuburgu,

jedyny, jaki był przez wysoką c. k. władzę zdrowia starannie badany, a na-
stępnie przez JCKAM. Cesarza Franciszka Józefa I. wyłącznym przywilejem
odznaczony.

Ten c. k. uprz. Płyn przywrotecy utrzymuje konia nawet przy najwię-
kszych wysileniach do najpóźniejszego wieku wytrwałym i rzeźwym i szcze-
gólnie służy do **wzmocnienia przed i po wielkich trudach,**
skuteczny także w leczeniu gośców, porażenia, nabrzmienia żył,
wychnień, zwichnień, itd. Cena flaszki 1 złr. 40 cent. (87-1-)

Maść na końskie kopyta, na chruche pękające

kopyta, puste ściany i t. p. — Słoik 1 złr. 25 cent.

Proszek na strzałkę kopytowa, przeciw gni-

ciu strzałki u koni. — Flaszka 70 cent.

Pigułki dla psów

na choroby psów, kurecze,
taniec Wita, padaczka, gościec i inne zwykłe choroby
psów. Cena pudełka 1 złr.

Proszek leczący dla drobiu

przeciw zarazie i zwykłym
chorobom gęsi, kaczek, kur, pantarek, paw. — Cena pakietu 50 cent.

Proszek dla świń, przeciw zgorzelinie i zwykłym chorobom

